

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af prioriteringen inden for sundhedssektoren.

Fremsat den 5. februar 1974 af *Edele Kruchow, Gunner Baunsgaard, Hilmar Baunsgaard, Gudme og Grethe Philip.*

Folketinget opfordrer regeringen til at udarbejde en overordnet plan for udviklingen i den samlede sundhedssektor. Planen skal sigte mod en udbygning af den primære

sundhedstjeneste, nemlig lægepraksis, hjemmesygepleje, plejehjem m. v., og en samtidig dæmpning inden for sygehussektoren.

Bemærkninger til forslaget.

Der er ikke hidtil fra statens side taget skridt til en koordineret, langsigtet planlægning for den samlede sundhedssektor. Vejledende retningslinjer omfatter alene sygehusvæsenet. Kravet om bedst mulig udnyttelse med størst mulig gavn for befolkningen af de begrænsede økonomiske og personelle ressourcer i det samlede sundhedsvæsen gør det imidlertid åbenbart, at der må foretages en nøje afvejning af den bedste fordeling af opgaverne mellem sundhedsvæsenet uden for sygehusene (den primære sundhedstjeneste) og sygehusvæsenet. Med den primære sundhedstjeneste tænkes især på lægepraksis, hjemmesygepleje, plejehjem, jordemødre, fysioterapeuter og ergoterapeuter.

I de sidst forløbne 10-20 år er der inden for sygehusvæsenet sket en betydelig forøgelse af ressourceforbruget, hvorimod den primære sundhedstjeneste

stort set er stagneret på niveauet fra efterkrigsårene, når bortses fra tandlægeområdet. Denne af økonomiske og andre grunde u hensigtsmæssige udvikling bør bringes til standsning og afløses af en planlagt og tiltrængt udbygning af den primære sundhedssektor og en samtidig opbremsning i væksten af sygehussektoren.

En sådan målsætning vil kunne sikre befolkningen en mere tilfredsstillende samlet sundhedsservice, når man gennem planlægningen stiler mod en vel fungerende og tilstrækkeligt bemanded primær sundhedstjeneste, som kan varetage sygdomsopsporing og mest muligt af behandlingen samt en forebyggende virksomhed, der omfatter ikke blot egentlig sygdom, men også de mange behandlingstilstande, som kræver snævert samarbejde mellem den sociale sektor og sundhedssektoren.